

Boodschap van de Heilige Vader Franciscus voor de Werelddag van de Grootouders en de Ouderen

23 juli 2013

“Barmhartig is Hij van geslacht op geslacht” (Luc. 1, 50)

Geliefde broeders en zusters,

“Barmhartig is Hij van geslacht tot geslacht” (Luc. 1, 50): dat is het thema van de Derde Werelddag van de Grootouders en de Ouderen. Het is een thema dat ons terugbrengt bij een gezegende ontmoeting: die tussen de jonge Maria en haar oude verwante Elisabet (vgl. Luc. 1, 39-56). Deze richt, vol van de Heilige Geest, woorden tot de Moeder van God die millennia later ons dagelijks gebed een ritme geven: “Gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot” (v. 42). En de Heilige Geest, die al over Maria was neergedaald, geeft haar in om met het *Magnificat* te antwoorden. Hierin verkondigt zij dat de barmhartigheid van de Heer zich uitstrekt van geslacht tot geslacht. De Heilige Geest zegent en begeleidt iedere vruchtbare ontmoeting tussen verschillende generaties, tussen grootouders en kleinkinderen, tussen jongeren en ouderen. God wil immers dat de jongeren, zoals Maria bij Elisabet deed, de harten van de ouderen verblijden en dat zij wijsheid putten uit hun levenservaringen. Maar de Heer wil vóór alles dat wij de ouderen niet alleen laten, dat wij hen niet verbannen naar de randen van het leven, zoals vandaag de dag helaas maar al te vaak gebeurt.

Dit jaar is het mooi dat de Werelddag van de Grootouders en de Ouderen en de Wereldjongerendagen dicht bij elkaar liggen: beide hebben als thema de “haast” van Maria (vgl. v. 39) bij haar bezoek aan Elisabet en nodigen ertoe uit na te denken over de band tussen jongeren en ouderen. De Heer hoopt dat jongeren, wanneer zij ouderen ontmoeten, gehoor geven aan de oproep om herinneringen te bewaren en zich bewust worden van de gave deel te mogen uitmaken van een grotere geschiedenis. De vriendschap van een oudere persoon helpt de jongere het leven niet te laten vervlakken tot het hier en nu en eraan te denken dat niet alles afhangt van de eigen capaciteiten. Voor de meeste ouderen kan daarentegen het contact met een jongere de hoop geven dat hun levenservaring niet verloren gaat en dat hun dromen worden verwerkelijkt. Kortom, het bezoek van Maria aan Elisabet en het bewustzijn dat de barmhartigheid van de Heer van de ene generatie aan de andere wordt doorgegeven, openbaren dat wij alleen niet verder kunnen gaan - en evenmin onszelf kunnen redden - en dat het ingrijpen van God in de geschiedenis van een volk altijd in zijn geheel zichtbaar wordt. Maria zegt het zelf in het *Magnificat*, wanneer zij zich in God verheugt dat Hij nieuwe en verrassende wonderen heeft verricht, trouw aan de belofte die Hij aan Abraham gedaan heeft (vgl. vv. 51-55).

Om beter de stijl van Gods handelen te kunnen waarderen, laten we ons herinneren dat wij de tijd in zijn volheid moeten beleven, omdat de grootste werkelijkheden en de mooiste dromen niet in een ogenblik worden verwezenlijkt, maar door groei en rijping: onderweg, in dialoog, in relatie. Daarom, wie zich alleen maar concentreert op het onmiddellijke, op eigen voordelen die snel en gretig behaald moeten worden, op “alles en onmiddellijk”, verliest Gods handelen uit het oog. Zijn plan van liefde loopt integendeel door het verleden, het heden en de toekomst, omarmt en verbindt de generaties. Het is een plan dat verder gaat dan onszelf, maar waarbij ieder van ons belangrijk is, en vooral geroepen is *verder te gaan*. Voor de jongeren gaat het erom verder te gaan dan het onmiddellijke wanneer men zich beperkt tot de virtuele werkelijkheid, die vaak afhoudt van de concrete activiteit; voor de ouderen gaat het erom niet te blijven stilstaan bij het afnemen van de krachten en het betreuren van verloren kansen. Laten wij vooruitkijken! Laten wij onszelf toestaan ons te laten vormen door de genade van God, die van geslacht op geslacht ons bevrijdt van traagheid van handelen en van verdriet over het verleden!

Bij de ontmoeting tussen Maria en Elisabet, tussen jongeren en ouderen, schenkt God ons zijn toekomst. De weg van Maria en de ontvangst van Elisabet openen immers de deuren zodat het heil zich kan laten zien: door hun omarming dringt zijn barmhartigheid met vreugdevolle zachtmoedigheid binnen in de geschiedenis van de mens. Ik zou dan ook ieder willen uitnodigen te denken aan die ontmoeting, of wat beter is, de ogen te sluiten en zich als bij een momentopname die omarming tussen de jonge Moeder van God en de oude moeder van de heilige Johannes de Doper voor te stellen; haar in de geest voor te stellen en in het hart te visualiseren, om haar in de geest te prenten als een stralende innerlijke icoon.

Ik nodig u nu uit om niet bij beelden te blijven stilstaan, maar over te gaan op concreet handelen door grootouders en ouderen te omarmen. Wij mogen hen niet alleen laten, hun tegenwoordigheid in families en gemeenschappen is kostbaar, schenkt ons het bewustzijn dat wij dezelfde erfenis delen en deel uitmaken van een volk waarin de wortels worden gerespecteerd. Ja, het zijn de ouderen die ons doorgeven dat wij behoren tot het heilig Volk van God. De Kerk heeft, evenals de maatschappij, hen nodig. Zij geven het heden een verleden dat noodzakelijk is om de toekomst op te kunnen bouwen. Laten wij hen eren, laten wij ons niet beroven van hun gezelschap en laten wij hen niet beroven van ons gezelschap, laten wij het niet toestaan dat zij worden afgedankt!

De Werelddag van de Grootouders en de Ouderen wil een klein, en betekenisvol teken zijn van hoop voor hen en heel de Kerk. Daarom hernieuw ik mijn uitnodiging aan allen - bisdommen, parochies, verenigingen, gemeenschappen - deze te vieren en daarbij de overvloedige vreugde van een hernieuwde ontmoeting tussen jongeren en ouderen in het middelpunt te plaatsen. Tot jullie, jongeren, die je erop voorbereiden om te vertrekken naar Lissabon of die de Wereldjongerendag in de eigen woonplaats zullen vieren, zou ik willen zeggen: ga, alvorens op reis te gaan, je grootouders bezoeken, breng een eenzame oudere een bezoek! Hun gebed zal jullie beschermen en jullie zullen in je hart de zegen van die ontmoeting dragen. U, ouderen, vraag ik met gebed de jongeren te begeleiden die op het punt staan de WJD te vieren. Die jongens en meisjes zijn het antwoord van God op uw vragen, de

vrucht van wat u hebt gezaaid, het teken dat God zijn volk niet in de steek laat, maar het altijd verjongt met de fantasie van de Heilige Geest.

Geliefde grootouders, geliefde oudere broeders en zusters, moge de zegen van de omarming tussen Maria en Elisabet tot u komen en uw hart overladen met vrede. Ik zegen u met genegenheid. En bid alstublieft, ook voor mij.

Rome, Sint-Jan van Lateranen, 31 mei 2023, Feest van het bezoek van de heilige Maagd Maria.

FRANCISCUS

*Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers
Eindredactie: A. Kruse, MA
Copyright: Liberia Editrice Vaticana/SRKK*